

АНАЛІЗ МЕТОДИК КОНСТРУЮВАННЯ ШТАНІВ ЖІНОЧИХ

О. А. ЛЕЩЕНКО, О. І. ХРИСТЮК, І. М. БІЛОУС

Вінницький інститут конструювання
одягу і підприємництва

На сьогоднішній день штани зайняли важливе місце у гардеробі сучасної жінки. Як відомо якість майбутнього виробу й економічної ефективності його виробництва і споживання закладається при моделюванні і конструюванні одягу. Тому, не випадково, що саме серйозну увагу працівники швейної промисловості звертають на вишукування резервів підвищення якості швейних виробів саме на стадії проектування.

Одним з основних етапів проектування є конструювання. У процесі конструювання одягу визначаються її структура і зовнішній вигляд, тобто конструкція. Під конструкцією розуміють комплекс частин і деталей, виконаних з певних швейних матеріалів і з'єднаних тим чи іншим способом в єдине ціле, що має певну форму, розміри, властивості.

Кожна методика конструювання включає інформацію про фігуру людини або готовий виріб, методи обробки отриманої інформації у вигляді технічних розрахунків і формул, за допомогою яких встановлюються розміри конструктивних відрізків і вузлів деталей одягу, і способи геометричної побудови і розчленовування конструкції одягу.

При конструюванні враховуються особливості статури, крій і способи технологічної обробки, тобто те, що зрештою формує постійну систему внутрішньої інформації, властиву кожній методиці.

Існуючі методи конструювання по точності і обґрунтованості кінцевих результатів можна розділити на наближені і інженерні. Основною метою роботи є удосконалення штанів жіночих на основі аналізу відомих методів побудови поясного одягу. Етапами дослідження є: аналіз методик конструювання; удосконалення конструкції виробу, який проектується.

В наш час найбільшого розповсюдження набули наступні методи побудови основних параметрів конструкцій штанів жіночих побудованих за наступними системами крою: Мюллер та син 2001, Агошков Л. А., Петрик М. М., Кисленко І. А. 2003, Братчик І. М. 1984, Сивак В. Г., Калініна О.К., Варламова Г.М. 1992 та Єкшурська Т. Н. 1992. Побудова виконувалась на розмір 164-88-92 [1, 2, 3, 4].

В процесі інформаційного пошуку було проаналізовано п'ять систем крою, як закордонних так і вітчизняних авторів. Виконано аналіз розмірних ознак, які виступають вихідними даними у тих чи інших методиках. Середня кількість розмірних ознак представлених у методиках дорівнює семи, від п'яти у системі крою Мюллера, до дев'яти у методиці під авторством Сивака В. Г., Калініної О. К. та Харламової Г. М.

Науковцями запатентовано багато наукових розробок [1, 2, 3, 4], для дослідження фігури жінки, та отримання специфічних розмірних ознак, які дають можливість кількісно оцінити форму та розміри тієї чи іншої особливості фігури. Так наприклад за допомогою різноманітних пристроїв можна визначити: півобхват талії переду, півобхват талії спинки, півобхват виступу живота, півобхват виступу сідниць, висоту живота, висоту сідниць, рівень живота по боку, рівень сідниць по боку, відхил боку на рівні живота, відхил боку на рівні сідниць, баланс живота та сідниць. Але через відсутність таких ознак у переліку вихідних даних, врахування їх в процесі конструювання стає майже неможливим.

Основними елементами графічної побудови конструкції у розглянутих методиках є: базисна сітка, конструктивні відрізки, знаходження конструктивних точок способами засічок дуг, радіусографії, заданою величиною кута.

Аналізуючи вітчизняні та зарубіжні методики конструювання були отримані конструкції штанів жіночих одного розміро-зросту (164-88-92, I-ї повнотної групи), однієї силуетної форми та з однаковим значенням прибавок на вільне прилягання. Після накладання їх одна на одну, стало видно що місцезнаходження, основних конструктивних ліній не є сталим, також не є сталими і основні параметри конструкцій. Це пов'язано з особливостями розрахунку тих чи інших конструктивних величин – замалою кількістю вихідних розмірних ознак, та великою кількістю розрахунків за формулами II-го та III-го виду, де величини визначаються або через розмірні ознаки, які не мають прямого відношення до параметру, що розраховується, або взагалі через співвідношення з раніше розрахованими параметрами конструкції. Вірогідно не всі отримані конструкції забезпечуватимуть якісну посадку виробу в майбутньому. Це призводить до необхідності проведення обов'язкової примірки з ціллю усунення усіх дефектів конструкції.

Аналіз методик конструювання штанів жіночих показав, що при побудові креслення однієї силуетної форми, на один розміро-зріст за різними методиками крою, отримані результати будуть значно відрізнятися один від одного місцями розміщення конструктивних ліній, а отже вірогідно і посадкою на фігурі жінки. Отже, використовуючи результати досліджень удосконалено методику побудови штанів жіночих.

Література:

1. Шершнева Л. П. Конструирование женской одежды на типовые и нетиповые фигуры. / Л. П. Шершнева. – М.: Легкая индустрия, 1980. – 232 с.
2. Коблякова Е.Б., Савостицкий А.В., Ивлева Г.С., и др. Основы конструирования одежды. – М.: Легкая индустрия, 1980 – 448 с.
3. Братчик И. М. Конструирование женской легкой одежды. / И. М. Братчик. – К.: Вища школа. Головное изд-во, 1984 – 311 с.
4. Мюллер М. и сын. Ателье – 2002. – № 7 – 35 с.